

L. XXXIII.

Štev. 7.
1930

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Kongres »Zveze jugoslov. čebelar. društev« in proslava 50 letnice Hrvatsko-slavonskega če- belarskega društva v Osjeku	97	Opazovalne postaje	104
Čebelarstvo v Kamniškem okraju	98	Poročilo o rednem občnem zboru Čebelar- skega društva za Slovenijo v Celju	106
Prevoz na ajdovo pašo iz radovljiškega okraja	100	Društvene vesti	109
Franc Toplak	101	Podružnične vesti	110
Mesečna navodila	102	Dopisi	112

Slovensko-nemški slovar, sestavila dr. Fr. Bradač in dr. I. Pregelj. Cena vezani knjigi 100 Din. V zelo praktični žepni obliki je izšla v zbirki žepnih slovarjev in učbenikov Jugoslovanske knjižarne nova obširna knjiga (650 strani), ki bo ustrezala v polni meri našim potrebam in zahtevam. Slovar se naslanja vsebinsko pretežno na Pleteršnikov besedni zaklad. Dopolnjuje pa omenjeni učenjaški slovar, z bogatim osebjem novega in starejšega, a le dobrega etimološkega izraza, zlasti pa še z vsem besednim gradivom, ki se je udoma-

čilo v lepi in znanstveni slovenski knjigi po letu 1895., ko se je redakcija Pleteršnikovega dela završila. Praktično je slovar preračunjen v dvojno smer: da tujcu navaja slovniški obrazec slovenskega izraza in da domačinu podaja tesno, pravilno kakovost tolmačenega nemškega. Slovar ne bo samo praktično ustrezal, temveč bo služil tudi jezikoslovcu in znanstveniku sploh. Obširnejšo strokovno oceno bo priobčil »Slovenec« v eni prihodnjih števil.

Prodajam

6 A.-Ž. panjev, 3 eksportne in 1 ameriški panj, vsi zelo obljudeni

Jožef Petkovšek, Bled II, Rečica 22.

Prodajam

še skoro nov **čebeljak** za 24 A.-Ž. panjev. Pokrit je z opeko in narejen tako, da se da razdejati in zopet sestaviti.

Prodajam tudi **9 obljudenih A.-Ž. panjev** in **15 praznih**, nadalje omaro za shranjevanje 200 A.-Ž. okvirjev. Cena po dogovoru.

Marija Igričnik, Studenec, p. Hrasnik.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarske potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. julija 1930. / Številka 7.

Letnik XXXIII.

Kongres „Zveze jugoslovanskih čebelarških društev“ in proslava 50 letnice Hrvatsko-slavonskega čebelarskega društva v Osjeku.

Program.

22. avgusta 1930. Ob 4 popoldne skupščina »Zveze jugosl. čeb. društev«. Sodelujejo samo društveni delegati. Ob 7 zvečer in v soboto 23. avgusta zjutraj sprejem in nastanitev gostov.

23. avgusta. Ob 8.30 razvrstitev povorke vseh udeležnikov in odhod z vojaško godbo v župno cerkev na: Tebe Boža hvalimo!

Ob 9 slavnostna otvoritev 51. občnega zbora Hrvatsko-slavonskega čebel. društva v Osjeku ob navzočnosti vseh čebelarjev.

Ob 10 otvoritev medenega velesejma* in kongresa »Zveze jugosl. čeb. društev«. Poročilo poda predsednik g. Svetozar K. Gjorgjević. Nato predavanje g. Jovana

Jovanovića o standardizaciji čebelarstva v Jugoslaviji.

Kosilo in oddih.

Ob 3 nadaljevanje kongresa: predavanje g. dr. Hendrika Duffeka, zdravnika v Brodu na Savi, o **zdravilnosti medu**.

Razprava glede obeh predavanj in resolucija.

Ob 7 skupna večerja vseh čebelarjev na perivoju kralja Tomislava.

24. avgusta. Ob 7 zjutraj odhod vseh čebelarjev s posebnim vlakom v Čepin-Vladislavci (14 km), kjer bo ob 8 teoretično in praktično **predavanje o vzreji matic** (predavatelj g. Fr. Gärtelgruber, veleposestnik v Čepinu).

Ob 10 nadaljevanje potovanja v Djakovo, kamor pridemo ob 11. Nato ogled znamenite katedrale in grobnice vladike Strossmayerja.

Ob 1 skupno kosilo in zaključek kongresa.

* Prijave za sodelovanja na razstavi medu in navodila dobe člani društva brezplačno pri osrednjem društvu v Ljubljani.

Bratje čebelarji! Pohitite vsi na kongres in na prvi medeni velesejem v državi ter na proslavo 50 letnice bratskega Hrvatsko-slavonskega čebel. društva v Osjeku. Posebni odbor bo skrbel za brezplačna prenočišča, poceni prehrano in za kar najudobnejše bivanje v Osjeku in Djakovu.**

** Podrobnejša in natančnejša navodila in pojasnila bomo objavili v 8 številki »Slov. Čeb.«.

Na svidenje!

Za »Zvezo jugosl. čeb. društev«:
Svetozar K. Gjorgjević,
predsednik.

Za Hrvatsko-slavonsko čeb. društvo
v Osjeku:

Franjo Sudarević,
predsednik.

Čebelarstvo v Kamniškem okraju.

I. Mayer v Dobu.

V. Moravški kot.

oravški kot je svet zase. Podoben je velikanski kotlini — skledi, obrobljeni od vseh strani s srednje visokim gričevjem. V sredini, na dnu leži prijazen trg Moravče, prastar kraj, ki je imel že leta 1298. župnijo. Danes je sedež dekanata. Posebna krasota Moravč je Limbarska gora ali Sv. Valentin, kamor prihaja leto za letom nebroj romarjev. Pa tudi turisti kaj radi zahajajo na to lepo razgledno točko. Vrh gore je bil pred stoletji mogočen grad, ki ga omenjajo stare listine že leta 1156. V neposredni bližini Moravč v Zagorici je bil rojen Jurij baron Vega (Veha), slavni matematik in izumitelj »bombe«. Moravska okolica je bogata kaolina, svetlorumenege peska, ki ga rabijo za izdelovanje porcelana in v livarnah za železo. V južnem obrobem gorovju leži Sv. Trojica, vidna celo iz Ljubljane. Tudi semkaj prihajajo zelo radi turisti zaradi lepega obsežnega razgleda, posebno po prekrasni Gorenjski in Kamniških planinah.

V kotlini sami leže občine Moravče, Drtija in Peče. Vendar prištevam sem še Krtino in južneje ležečo občino Brezovico (Sv. Trojica).

Celotna pokrajina meri 70 km² in prihaja za nas čebelarje v poštevek kot pašno polje le nekaj nad polovico, t. j. nekako 38 km². Že v uvodu sem omenil, da je bilo tod čebelarstvo v davnih časih zelo razvito. V zadnjem času so se razmere obrnile na bolje. O tem priča veliko število panjev (letos nad 500!).

	Okoliš	Število čebelarjev	Kranjci	A.-ž.	Drugi panji	Skupno
1.	Krtina	15	138	20	51	209
2.	Vrhpolje	14	111	5	—	116
3.	Moravče	55	322	48	28	398
4.	Peče	19	73	49	2	124
	Skupno	103	644	122	81	847

V vsem predelu so 103 čebelarji, ki so prezimili letos 847 panjev ali na km² po 22 panjev.

Od nekdanj je tu doma čista čebelna pasma, zdrava in rojiva. Domačini čebelarijo ponajveč še v kranjičih, ki jih vsako leto mnogo prodajo drugam.

	Okoliš	Njive	Travniki in pašniki	Sadovnjaki	Gozdovi	Nerodovitna zemlja	Skupno
1.	Brezovica	241	248	8	491	28	1016
2.	Krtina	214	235	9	95	23	576
3.	Moravče	869	335	68	1134	74	2480
4.	Drtija	397	215	47	726	35	1420
5.	Peče	528	260	51	690	39	1568
	Skupno v ha	2249	1293	183	3136	199	7060

Žnideršičevce je šele bolj zadnji čas prišel do časti. Le peška okolica, Moravče same in Krtina imajo nekaj več panjev tega sestava. Je pač vsa pokrajina bolj primerna za čebelarjenje na roje.

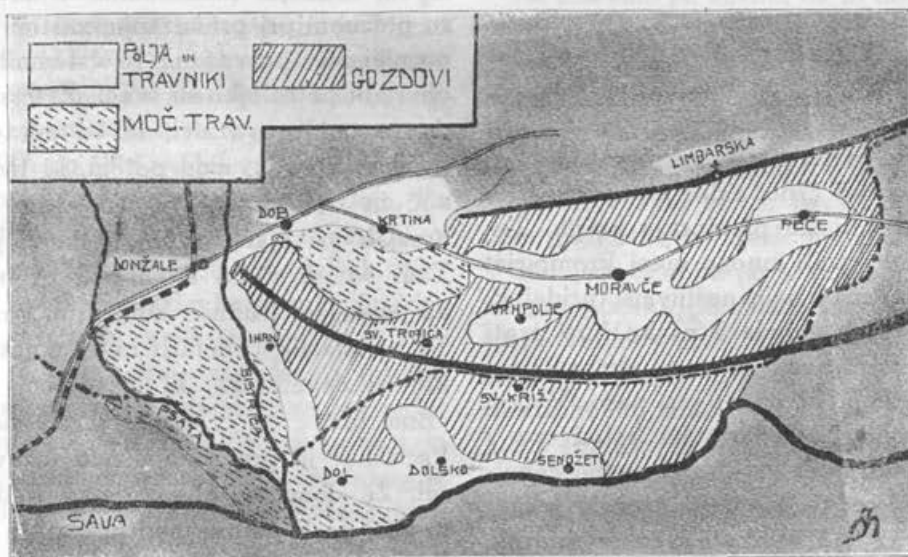
Oglejmo si še pašne razmere! Krtinska okolica je jako močvirna in zelo podobna že opisani dobski okolici. V ugodnih letih nabere čebele že aprila meseca mnogo na vrbovju, ki ga ima okolica v izobilju. Pa tudi travniške cvetlice jim nudijo obilo bere zaradi dolgotrajnega cvetenja na močvirnatem svetu. Vsa brezoviška občina, tja preko Sv. Trojice, je nizko hribovit svet osojne lege. Zato se razvije cvetje malo pozneje nego v dolini sami. Do polovice je pokrit z gozdovjem, kjer prevladujeta borovec in smreka. Zelo mnogo je pravega kostanja. Po mejah in gošči je mnogo leščevja, ive ali mačkovine, krhlije in robidovja. Okrog Sv. Trojice pa odpira zgodaj na pomlad svoje zakladnice beli teloh.

Neposredna moravska okolica je nizko ležeč in močvirnat svet. Travniki bohotno cveto in so napram okoliškimi malo kasni

v rasti. Prisojni obronki Limbarske gore so pravcati raj za čebele. Od dolinskega, bohotno cvetočega travnika pa do vrhnjega skoro planinskega travnika je en sam cvetoč venec. Vrste se leščevje, iva, precej češenj, razno grmičevje ter nepregledna množica travniških in gozdnih cvetk. Na jesen zaključuje dolgo cvetno vrsto dehteča ajda, ki je tod mnogo sejejo. Čebele so tu zgodaj v razvoju, posebno v višjih legah, ki jim je dostopno pomladno vresje, ki cvete po gričih vzhodno od Limbarske gore. Domačini so svoje dni postavljali panje na pomladna pasišča na Golčaj.

Gričevje, ležeče južno od Moravč, je pokrito z razmeroma redkim borovjem, koder se bohoti razno grmičevje in deloma tudi robidovje.

Poleg že opisanih pašnih prilik pride nekatera leta tudi smreka na vrsto. Žal, da so taka leta zelo redka. Med kulturnimi rastlinami mi je omeniti mnogo detelje, že prej omenjeno črno ajdo po vsem moravškem predelu, mnogo pravega kostanja in mnogo sadnega drevja, ki pokrivajo skoro dva kvadratna kilometra.

Opomba uredništva.

V zadnji številki »Slov. Čebelarja« je tiskarski škrat hudo ponagajal. Zamenjal je Črni graben s Tuhinjsko dolino! Ker je v

obeh zadnjih številkah govora le o Črnem grabnu, bi se moral glasiti začetek v zadnji številki tako-le:

»V Črnem grabnu čebelari vsega skupaj 155 čebelarjev, ki so zazimili 1231 panjev.«

Prevoz na ajdovo pašo iz radovljiškega okraja.

F. Ž. v Radovljici.

lanskem »Čebelarju« je g. Fr. Donat Jug opisal čebelarstvo našega okraja in naše pašne razmere tako natančno, da mu moramo le čestitati. V teh temeljitih in krasnih člankih smo se šele spoznali, videč naše čebelarstvo od vseh strani. Iz njih je razvidno, da so naše pašne razmere spomladi in v poletju še dosti dobre, čeprav nimamo svoje obljubljenе dežele, kakor lahko Ljublančani imenujejo svoj Krim in njegove jelkove blagodatí. Kaj takega Gorenjci ne poznamo. Le redka so leta, da si v našem okraju vsaj nekoliko obliznemo prste. Zato smo prisiljeni, da zagotovimo našim ljubljenkam hrane za dolgo zimo in včasih še za božično potico, čebele prevažati na ajdovo pašo. Prastari ajdov pašni okraj naš pa je pod Kranjem proti jugu in jugovzhodu. Že slavni naš rojak Janša omenja v svojih knjigah prepeljavo na ajdovo pašo iz svojega rojstnega kraja. V tistih časih je bilo proti današnji dobi pač za čebelarstvo bolj ugodno. Neprimerno več je bilo še pred 50 leti ajdove pašne in sive ajde takrat ni še bilo. Sejali so samo črno ajdo, ki neprimerno bolje medi v naših planinskih krajih. Takrat so tudi sadili mnogo manj krompirja, ki je danes naš najzanesljivejši pridelek. Zaradi tega se čebelarji vsako leto proti koncu julija meseca ožive in skrbno premišljujejo, kam bi peljali na pašo. V tem mesecu vidimo čebelarje na kolodvoru v Kranju vsako nedeljo, gledat hodijo čebelnjake, kjer redno postavljajo svoje panjove, ali da iz kakršnihkoli vzrokov izbirajo nova pasišča. Zadnja leta jih prepeljavajo posebno iz Bohinja in iz krajev ob gorenjski železnici na Dolenjsko okrog Trebnjega, nekateri celo na Ptujsko polje. Večinoma jih postavljajo v kranjski, deloma tudi v kamniški okraj.

Tukaj naj navedem, kolikor mi je bilo mogoče dognati, kam postavljamo naše čebele v ajdovo pašo. Tudi število voz je le prebližno, gotovo jih je pa še več. Na levem bregu Save: v Hrastju pri Kranju postavljamo 3 do 5 voz, v Prebaščevo 3, v Naklo 8, okoli Šenčurja 10, v Torovo 3, v Trboje 2 do 3, v Voglje 5 med vasi Naklo in Šenčur 4, okoli Cerkelj in Brnikov, kamor večinoma postavljajo čebele čebelarji radovljiške podružnice, do 12 voz. Na Bregu pri Komendi jih tudi postavlja radovljiška podružnica 4 do 5 voz. V Komendo in Vodice in okolico jih postavljajo večinoma čebelarji iz Breznice in okolice. Na desnem bregu Save pa jih največ postavljajo na Meji čebelarja brata Jalena iz Rodin ter razni drugi iz našega okraja. Zato ni čuda, da smo z veseljem sprejeli onih 12 prijaznih nasvetov za prevažanje čebel v 2. števil. »Čebelarja«. Moramo pa nekoliko kritizirati nasvete pod točko 4. Za čebelarje prevažalce je namreč »Knjiga o lepem vedenju« preskromna in izrazov, ki so potrebni pri prevažanju, zastonj iščemo po njej, ker prevažamo le v temnih nočeh ob slabi petrolejki ali sveči. Zato ni čuda, da se oni prevažalci, ki to opravljajo s konjsko vprego, med potom, ki traja celo noč in tudi dve noči, ustavljajo v Podbrezjah pri staroslavni Pavlinovi gostilni. Tam so ob vsaki nočni uri pripravljeni, da pomagajo trudnim konjem in voznikom. Tu se shajajo čebelarji in tu čuješ marsikatero čebelarsko, ki je zastonj iščeš v »Bon tonu« ter v prijaznih 12 nasvetih. Vsekakor je prevažanje zelo težaven posel. Že doma je dokaj dela, preden vse urediš, da ti potem med potom ne načaja. Dostikrat se konj upira in pokvari vse veselje do čebelarstva. Hudi nalivi in nevihte celo noč dostikrat oslabe čebelarjeve živce. Tupatam se tudi primeri, da po poti razposajeni fantje načajajo voznikom, pokradejo panje in porežejo vrvi. Tik pred

svetovno vojno je o tem končno govorilo celo deželno sodišče v Ljubljani ter so prizadeti obžalovali svoj čin. Priznati pa moramo, da je v tem oziru po prevratu bolje kot prej. Tupatam se že primeri, da vzniku odmašijo panje kaki mladiči, rabuk pa ni več. Najslabše je v tem oziru ob sobotah in nedeljah zvečer. Takrat dostikrat kaka okajena mladina napravi kako nepremišljenost. No, upajmo, da bo v tem oziru vedno bolje. Med pašo gremo nekolikokrat pogledat naše čebele. Srce

nas navdaja z najrazličnejšimi občutki. Ako so deževni in hladni dnevi okrog 18. do 28. avgusta, ako ti dnevi odpovedo; potem med čebelarji ni čebelarskih. Ako nas pa sreča kot minulo leto pogleda skozi veliko okno in čebelar zajame z veliko žlico, takrat pa naši očanci zinejo dosti »lovskih«, oprostite, čebelarskih in takrat je prevoz domov najlepša pesem, pesem hvaležnega čebelarja, ki do neba poveljuje svoje muhe in pozabi na vse križe in čebelarstva.

† Franc Toplak.

Ptjuju je dne 7. aprila umrl upokojeni davčni upravitelj Franc Toplak. Na zadnji poti ga je spremila velika množica mestnega in okoliškega prebivalstva

ter mnogo sorodnikov in znancev od blizu in daleč.

Toplak se je rodil 1857. l. v Mosteh pri Slovenskih goricah kot sin uglednih in premožnih kmetskih staršev. Študiral je gimnazijo v Ptujju, od koder je bil poklican v vojske. Udeležil se je okupacije Bosne in Hercegovine. Po zasedbi je kot narednik ostal v vojaški službi v gradbeni stroki. Od l. 1882. do 1886. je bil v Dalmaciji, kjer se je poročil s hčerko majorja Malyja. Po dvanajstletni vojaški službi je vstopil v davčno službo v Šmarju pri Jelšah. Kasneje je dobil mesto davkarja v Ptujju, kjer je ostal do svoje upokojitve.

A to ni bil pokoj, ampak po izreku: »Kdor je zmožen, je dolžen« so mu naložili le še več dela. Saj Toplak pokoja in miru ni poznal in ni iskal. V »Čitalnici« je bil predsednik, v »Posojilnici« blagajnik, pozneje načelnik, v »Kmetijskem društvu« načelnik itd. Razen tega je kot dober kmetijski strokovnjak — pravi kmetijski sin — oskrboval obširna posojilniška posestva. Njegovo vsestransko marljivo delovanje ni ostalo prikrito višjim mestom, zato je bil odlikovan z redom Sv. Save.

Pri vsej obilici dela ni pozabil sebe in svojih. V teku let se mu je posrečilo, da je kupil čedno hišico z vrtom. Tukaj je delavni pokojnik pokazal, kaj zna in kaj pridna roka zmore. Ob jutranjem svitu in po uradnih urah do poznega mraka smo ga našli na vrtu z motiko, lopato ali s kakim drugim orodjem v rokah. Vrt pa je tako obdelal in uredil, da je sedaj vsak košček zemlje najbolje izrabljen in da prinaša koristi.

Ne moremo pa misliti, da bi tak vseskozi delaven človek ne ljubil tudi čebelic, ki so najboljši zglede pridnosti. Pravil mi je, da je svojčas že v Dalmaciji uredil svoje stanovanje, vrt s sadnim drevjem in č e b e l a m i, torej je tudi tam že čebelaril. Ko je prišel v Ptuj ter si tukaj uredil lastni dom, tudi čebel ni smelo manjkati na vrtu. V zadnjem času pa jih je preselil v Haloze na posojilniška posestva, ker je tam imel sploh veliko opravila. Bil je vedno vnet član čebelarskih društev ter je vrlo delal za strokovno izobrazbo.

Pri Toplakovi rojstni hiši so že od davnih časov gojili čebelarstvo in sicer v večjem obsegu, kakor je bilo v teh krajih običajno. Pisec teh vrstic je v svoji otroški dobi videl tam veliko število panjev — slamnatih košev — posamezno razpostavljenih in z ograjo zavarovanih.

Neki izreden dogodek še posebe dokazuje čebelarsko vnetost pokojnega Toplaka. Štiri dni pred smrtjo se mu je v

prividu — nikakor pa ne v sanjah — prikazala velika množica čebel, ki so ga celo noč nosile okoli, se z njimi pogovarjale ter jako lepo, nežno z njim občevala. Vprašal jih je: »Koliko vas je?« Odgovorile so: »Točno 45.000.« In to se je večkrat ponavljalo. Končno je videl, oziroma doživel, da so ga čebele nesle na pokopališče.

Kratko je bilo pokojnikovo zadnje trpljenje — tem več težav in bridkosti pa je okusil v življenju. En sin je v Dravi utonil, dva mu je vzela svetovna vojna, le eden

še živi. Leta po vojni so mu bila nekoliko milejša. V tem času sta se srečno poročili obe hčerki.

Tako se je končalo življenje značajnega, nad vse skromnega in delavnega moža, ki je mnogo let deloval narodno, prosvetno in gospodarsko, ki mu mesto Ptuj, širna okolica ter veliko število prijateljev in znancev dolguje hvaležnost.

Dragemu prijatelju in tovarišu iz dijaških let v blag spomin!

Ivan Jurančič.

Mesečna navodila.

Henrik Peternel v Bukovem žlaku.

Avgust.

Po odgonu trotov nehajo matice z obilnim zaleganjem. Le izvrstne mladice zalegajo toliko, da je pri poznih drugih večkrat ogrožen obstoj družine, ako ni dalj časa izdatne paše. Ni se preveč zanašati na to, kar čebele donajajo. Pozornost ob manj založenih družinah je zelo primerna tudi pri tistih plemenjakih, ki jih je čebelar pri zadnjem odbiranju medu dobesečno ogolil. Še so čebelarji (in baš med tako imenovanimi naprednimi jih je mnogo), ki poberejo po končani paši čebelam ves med iz medišča, ne da bi se prej prepričali, ga je li v plodišču kaj razen obnožine in zalege.

V severnih deželah pitajo čebelarji družine avgusta meseca spekulativno, da izpodrede čim več mladice za zimo. V naših krajih je to skoraj povsod nepotrebno, ker imamo pašo na otavi in skoraj povsod vsaj

nekoliko tudi na ajdi. Med, ki ga naberejo čebele na otavi, je izredno fin in nadkripljuje celo pomladnega po svetli barvi in okusu, samo da ni vmes kaj kostanjevega. Ajdov je izboren za prezimovanje, celo nenadomestljiv za pecivo, a žal ni zanj kupcev v trgovini, zato mu je cena skrajno nizka. Veliko grešijo pri ajdovcu čebelarji sami. Ne da bi počakali, da bi bili sati popolnoma pokriti, točijo že med pašo napol pokrite, to pa je pri ajdovem medu celo usodno. Ne moremo prezreti, da je tudi ajdovec iz zadanih satov razmeroma bolj redek in zaradi tega zelo higroskopnen, t. j. da zelo rad nategne vlogo iz zraka, nato pa začne zgornja razredčena plat kipeti in se kisati. Kdor je sovražnik lastnega žepa, naj le toči napol pokrite sate in naj ga vrh tega spravi nezadostno pokritega v vlažno klet. Kmalu bo imel brozgo, za katero ne bo našel kupca. Največja škoda, ki jo napravljajo taki čebelarji, pa je, da spravlajo ajdov med ob dober sloves ter povzročajo

padanje cene, ker se boje, da bi se jim doma popolnoma pokvaril.

Dragi čebelarji! Čas je, da si damo do-povedati, da smemo čebelam jemati le popolnoma goden med iz popolnoma pokrityh satov. Izjemo smemo napraviti le pri gozdnem medu, ki ga moramo prej to-čiti, sicer se v satju popolnoma strdi. Prav čudno je, ako čebelarji stokajo zaradi voska, ne morejo pa potrpeti, da bi čebele med pokrile. Verjamem, da je odkrivanje satov neprijetno, a še neprijetnejše bi pa bilo, ako ne bi bilo tega dela in medu tudi ne. Pokrovci medenih satov imajo v sebi do 80 odstotkov voska. Vosek, ki ga do-bimo pri odkrivanju satov, je obilno nadomestilo za prav neznatno manjšo množino medu, ki ga dobimo, ako čakamo, da če-bele vsega pokrijejo, zlasti pri ajdovi paši.

Kdor nima doma izdatne jesenske paše, prevaža po stari slovenski navadi čebele v ajdovo pašo. To prevažanje je jako mučno opravilo, ki se ga loti čebelar le v sili. Da bo marsikateremu čebelarju pri-hranjeno razočaranje, naj mi bo dovoljeno, da podam potrebna navodila.

Pred vsem naj čebelar premisli, ali mu prevažanje koristi. Kdor ima doma kolikor toliko dobro pašo, naj ne prevaža, ker mu stroški in kake izgube znižajo vrednost pridelka, posebno pri ajdovem medu, ki ima tako nizke cene. Najprej mora prera-čunati, koliko ga bo stalo prevažanje samo, koliko vožnja do kolodvora, nalaga-nje doma in na kolodvoru, voznina po že-leznicah, prekladovanje panjev z voza (iz vagona) na vozove, vožnja do pasišča, skratka, vsi stroški za prevoz v pašo in nazaj. Računati mora tudi stojnino na pa-sišču, ki mora biti tolika, da vsekakor raz-veseli tudi lastnika pasišča. Nič ni bolj ostudnega, kakor če začenja čebelar sti-skati, kadar je treba plačati stojnino. Po-misliti treba, da lastnik pasišča vselej ne ve, da ima čebelar velike stroške s pre-vozom, pač pa vidi, koliko so čebele na-brale.

Če vpoštevamo, da je paša tudi neza-nesljiva in da se panji pri prevažanju zelo

kvarijo, se bomo odločili za prevažanje le takrat, kadar čebele doma ne naberejo na ajdi niti za svojo potrebo.

Prva skrb za čebelarja, ki se je odločil za prevažanje, naj bo, kje je pasišče. Vse-kakor je bolje, da žrtvuje več za prevoz čebel, kakor da sili z njimi v kraj, kjer ga ne marajo, ker je domačinov in starih pre-važevalcev dovolj. Prijetno je postaviti če-bele le tja, kjer so dobrodošle.

Ko smo izbrali pasišče, začnemo s pri-pravami za prevažanje, ki morajo biti pra-vočasno in vestno izvršene, ako si nočemo nakopati neugod. V panje mora prihajati dovolj zraka. Pri A.-Ž. panjih sicer zado-stuje, da so okenca iz žičnate mreže, bolje pa je, ako so v njih samo okviri brez mreže in šip. Pri takih pa morajo biti vratca opremljena z žičnato mrežo. Ta-blico na vratih snamemo. Običajne vehe kakor pri kranjičih ne zadostujejo. Vseka-kor pa moramo sneti vrata s panja, ako so okenca zamrežena z žičnato mrežo. No-bena zapora pri okencih razen vijakov ni zadostna, zato jih moramo pritrditi z žeb-lji, da se med vožnjo ne premikajo. To bi pomenilo izgubo in pokvaro panjeve vse-bine. Satje mora biti čvrsto zažičeno. Do-bro je, da je pritrjeno tudi na spodnjo sat-nikovo letvico. To lahko dosežemo že med letom, kakor je povedano na koncu navo-dil za mesec junij. Pri kranjičih je zelo dobro, da imajo velike vehe v sprednji in zadnji končnici. Dobro je tudi, ako obu-jemo sprednji del panja v vrečo, ki ima vшит kos žičnate mreže, da morejo čebele pri žrelu odhajati, ne da bi uhajale. Izborno je, ako 2 × 2 cm debele letvice, ki jih prej pomočimo v med, podložimo pod satje kranjičev. Čebele pritrdijo satje k letvicam tako, da je satje nepremično. Medeno satje se v kranjičih ne podre rado, ako jih vo-zimo tako, da ležijo na vozu na hrbtu. Še več pažnje treba s prečnim delom. Raz-greti zrak med satji se ne menjava tako lahko s hladnim kakor pri podolžnih pa-njih. Pri nakladanju na vozove naj stojijo ali ležijo panji vedno tako, da je smer sa-

tov vzporedno z osmi voza. Voz mora biti na vzmeteh. Izvrstno vozilo za čebele je pa avto na vzmeti in s pnevmatiko na kolesih. Za zaporo čebelnim žrelom rabijo stari čebelarji smrečje, ki je dobro, dobri pa so tudi razni zapahi. Glavna stvar je, da trdno zapirajo in da, če le mogoče, vsaj nekoliko prepuščajo zrak. Imenitne so verande pri A.-Ž. panjih.

Ko so čebele naložene, jih je treba z vodo dobro oškropiti. To napravimo najbolje z znanim razpršilnikom, ki ga dobimo pri društvenem blagovnem oddelku.

Ko pripeljemo čebele na pasišče, jih zložimo v sklad, potem pa odpremo žrela. Največja razburjenost je v panjih, ki smo jim žrela zamašili s smrekovimi vejicami. Ako je vročina, je zelo primerno, da čebele tudi takoj pri prihodu na pasišče naškropimo z mrzlo vodo.

Sveta dolžnost vsakega čebelarja je, da spremlja svoje čebele na križevem potu prevažanja, da ob kaki nezgodi reši, kar

se da rešiti. Kdor ni čebelar, ne more pri najboljši volji pomagati.

Kdor pa nima doma izdatne paše v mesecu avgustu in se ne more odločiti za prevoz, naj v tem času posnema čebelarje severnih krajev in naj sili matice k izdatnejšemu zaleganju s krmljenjem z zelo razredčenim medom. Seveda sme to storiti le z družinami, ki imajo velike zaloge blaga, družine z malimi naj pa nakrmi za zimo. S tem bo že dovolj vplival na matico, da bo več zalegala.

Pa še za nekaj je ta mesec pripraven: za obisk naprednih čebelarstev. Dela ni posebno veliko pri lastnem čebelarstvu, dan je dolg, zato vsaj ob nedeljah lahko pohitim kam, da kaj vidim. Sploh še vedno premalo upoštevamo vrednost nazornega nauka. Več se človek nauči pri dobrem čebelarju v nekoliko urah, kakor more sam uganiti v vsem letu.

Kdor si namerava napraviti nove panje, naj si že sedaj les preskrbi, da se bo do zime dobro presušil.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečno poročilo za maj 1930.

Vsi, ki so imeli v aprilu čebele zadostno založene s hrano, so imeli v začetku maja močno živalne in zaležene panje. Upali so, da bodo takrat predstavljali zalego v medišče, proti koncu meseca pa že pripravljali točila. Kakor mnogi upi in načrti čebelarjev, so se tudi ti izjalovili.

Čebele so se v maju le počasi množile in mnoge družine so bile koncem maja komaj tako močne kakor koncem aprila. Predstavljanje se je moralo odložiti na poznejši čas. Iz kranjičev in drugih panjev so se mesto rojev vsipali trotje, ki so jim skrbne čebelice odpovedale hrano in stanovanje.

Cvetja je bilo ves mesec dovolj, bere na njem pa zaradi premrzlega in premokrega vremena zelo malo. Le zadnje dni maja, ko je razpustila robinija (akacija) svoje bele grozde in ko se je pokazala mana na smre-

ki in na drugem drevju, so se pašne razmere nekoliko izboljšale.

Najslabše se je godilo čebelam okoli Ljubljane, Maribora in po Gorenjskem. Tu so že osmi mesec živele od lanskega truda. Nekoliko boljše je bilo v naših severovzhodnih in vzhodnih krajih, najboljše pa na Dolenjskem.

Vič pri Ljubljani. Po barju se je razpasla čmerika in nam zadnje tri dni uničila mnogo čebel. Da se izogne škodljivki, je večina čebelarjev odpeljala panje v druge kraje.

T a c e n p. Š. g. Odkar mi je poverjeno vodstvo opazovalne postaje, še nisem v maju toliko pokrmil, kot letos.

V i r m a š e p. Š. L. Rojev smo imeli izredno malo, pa še ti so bili slabi.

Blejska Dobrava. Koliko je v maju panj zgubil na teži, ne morem poročati, ker sem ga moral ves mesec pitati.

Opomba glav. poročevalca: Poraba nas ravno tako zanima, kakor donos in pitanje poročevalca ne ovira, da ne bi mogel do- gnati, koliko je panj porabil. Lačnemu opa- zovancu moramo pokladati le nerazredčen med, ki smo ga prej stehali. Teže popita- nega medu ne vpišemo kot donos, ampak med opazke. Prosim vse gg. poročevalce, da se v bodoče ravnajo po tem navodilu.

Dob. Zadnje dni se je v okolici pojavila mana na češpljah in gabrih in tehtnica se je začela hitro dvigati.

Rova. Ves mesec je bilo skrajno slabo vreme. Izboljšalo se je na koncu meseca, ko se je začela paša na smreki.

Breg-Križe. Čebele so bile zadnji teden maja slabše kot v začetku meseca. Čebelarji, ki niso pitali, imajo skoraj same slabiče.

Cerknica. Panji so zaradi neugod- nega vremena močno oslabili. Prve sem prestavljal med 20. in 25. majem.

Sv. Gregor p. O. Pri sosedovem če- belnjaku so čebele tako preganjale in mo- rile trote, da jih je bilo vse črno pred panji. Mnogo čebel je pomorila čemerika.

Mesečni pregled za maj 1930.

Kraj	Višina nad morjem m	Sestav opazo- vanege panja	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo											
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih <i>dag</i>		naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih				
			1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	po- rabil										<i>dag</i>	dne	C'	
			mesečni tretjini <i>dag</i>																				
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	—	—	55	35	75	75	—	130	35	29	+30	+ 3	+14'1	26	15	—	10	7	14	4	
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	—	—	100	60	110	60	—	130	40	31	+29	+ 4	+14'7	24	16	—	8	3	20	12	
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	—	—	160	50	170	140	—	200	70	31	+28	+ 1	+12'2	29	23	—	5	18	8	21	
4. Tacen p.Šmar- goro	314	A.-Ž.	80	—	120	140	230	125	—	295	55	31	+30	+ 4	+14'2	27	9	—	6	17	8	17	
5. Škofja Loka . .	349	A.-Ž.	100	15	120	130	185	135	—	215	50	$\frac{4}{5}$	+26	+ 5	+13'1	5	14	—	10	17	4	18	
6. Virmaše pri Škofji Loki . .	361	A.-Ž.	35	—	255	40	220	95	—	65	80	29	+27	+ 6	+11'0	27	15	—	9	18	4	27	
7. Blej, Dobrava	577	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+28	+ 4	+12'4	16	7	—	12	13	6	1	
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+32	+ 1	+13'1	22	13	—	10	13	8	26	
9. Dob	305	A.-Ž.	25	—	340	115	175	80	—	5	150	$\frac{29}{30}$	+27	0	+14'4	19	10	—	12	6	13	13	
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	15	—	270	125	150	70	—	60	85	29	+28	3	+13'3	27	19	—	8	15	8	5	
11. Breg-Križe . .	483	A.-Ž.	40	—	90	70	80	40	—	60	40	30	+26	+ 2	+ 8'1	26	15	—	12	12	7	6	
12. Cerknica . . .	575	A.-Ž.	—	—	240	60	75	30	75	—	85	31	+25	+ 2	+11'6	23	16	—	9	17	5	26	
13. Sv. Gregor pri Ortneku	736	A.-Ž.	—	—	140	110	130	70	—	170	50	30	+28	+ 7	+13'9	27	21	—	13	6	12	19	
14. Krka	300	A.-Ž.	5	95	1435	70	55	95	1315	—	460	29	+29	2	+13'3	23	10	—	8	11	12	12	
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	—	290	420	55	60	—	595	—	165	29	+28	+ 4	+13'0	31	17	—	8	17	6	20	
16. Novo mesto . .	180	A.-Ž.	25	330	930	135	85	60	1005	—	280	30	+27	+ 2	+15'3	28	17	—	8	17	6	21	
17. Ptuj	221	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
18. Lokovec pri Mozirju	465	Gerstung	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	19	—	5	21	6	24
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	15	15	365	65	115	35	180	—	90	29	+22	+ 2	+11'3	29	13	—	3	24	4	23	
20. Orehova vas pri Mariboru	270	Gerstung	—	20	145	95	80	20	—	30	70	29	+30	+ 3	+14'1	28	10	—	11	14	6	18	
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu	536	Dunajski	150	85	85	95	35	55	155	—	—	—	+26	+ 1	+10'4	31	8	—	4	20	7	14	
22. Vrzej p. Ljut.	176	A.-Ž.	—	30	470	145	100	45	210	—	205	29	+29	+ 2	+14'7	30	12	—	3	24	4	21	
23. Cezanjevci . . .	182	A.-Ž.	—	110	130	180	—	—	60	—	140	30	+31	+ 4	+15'7	29	11	—	5	22	4	17	
24. Guštanj	398	A.-Ž.	405	295	610	570	90	185	465	—	230	31	+29	—	+12'0	31	8	—	4	17	10	7	
25. Jarenina	262	A.-Ž.	250	250	410	290	110	30	480	—	110	3	+31	+ 4	+15'0	31	7	—	5	17	9	25	
26. Nedeljica pri Turnišču	170	A.-Ž.	—	155	410	60	20	20	465	—	125	21	+31	+ 4	+17'5	30	8	—	4	16	12	20	

Krka. Lepo pašo je nudila čebelam mana, ki se je pojavila na hrastu, leski, jեսenu in bezgu.

Vavčja vas p. S. Roje smo dobili v zadnji tretjini meseca iz kranjičev in eksportnih panjev.

Novo mesto. Dež je pokvaril vso pomladansko pašo, le akacija je nekaj dala. Okoliškim čebelarjem je v zadnjem času zasijalo upanje, da jim bo mana nadomestila nektar iz cvetja.

Lokove. 20. maja sem ogrebel roj, ki ga je dal kranjič in ki je tehtal tri in pol kg. Vobče je bilo zelo malo rojev, kupcev zanje pa iz Srbije in Hrvaškega dovolj. Plačevali so kg po 60—75 Din v kupovalčevih zabojih in postavljen na pošto kupca.

S p. Ložnica. Črešnja in vse drugo sadno drevje ni dalo čebelam nikake koristi.

Orehova vas. Maj ni dal ne rojev ne medu.

Vržej. Ko je bila akacija v najlepšem cvetju, je nastopil močan jug, ki je pokončal poleg cvetja tudi mnogo čebel.

Cezanjovci. Maj nas je razočaral. Žgoč jug je posmodil najboljšo pomladansko pašo na akaciji. Z roji tudi ni bilo nič. Prvi roj sem dobil 30. maja, pa še ta je izgubil matico.

Guštanj. Začetek maja ni bil slab. Dal nam je prve roje in nam omogočil, da smo začeli prestavljati.

Nedeljica. Ves čas, ko je cvetela rdeča detelja, je bilo mrzlo vreme, ob cvetju akacije pa hud veter. Donosa je bilo le toliko, da so se čebele dobro razvile. Od tega pa ne bom imel nobene koristi, ker do avgusta ne bo nikake paše.

Poročilo

o rednem letnem občnem zboru Čebelarskega društva za Slovenijo, ki se je vršil dne 19. marca 1930 v Celju.

Letošnji društveni občni zbor se je vršil v Celju, da je tako društvo zadostilo svojim pravilom, ki določajo, da se mora vršiti občno zborovanje izmenoma v Ljubljani in Celju. Občni zbor je bil prav dobro obiskan. Od 90 podružnic se ga je udeležilo 56 podružnic s 85 delegati, to znači 63% udeležbo. V celoti pa je bilo na njem približno 130 čebelarjev.

Občni zbor je otvoril in vodil mil. prošt Kalan. Po običajnih formalnostih je pozdravil vs gđ. delegate, posebe pa še navzočne zastopnike, in sicer g. dr. Ivana Šubica kot zastopnika celjske mestne občine, g. Josipa Okorna kot zastopnika banske uprave in g. Josipa Gaberščaka kot zastopnika celjske okolice. Nato je podal besedo tajniku, za društveno poročilo.

Čebelar goji v čebelnjaku eno najdelavnejših in najzanimivejših živali, kar jih je v naravi. Življenje čebel je tako zanimivo in njih delo tako čudovito, da so strokovnjaki o tem spisali že debele knjige v vseh jezikih. Vesten čebelar jih pridno prebira in se trudi, da bi ustroj in lastnosti čebel natančneje spoznal in svoja opravila kolikor mogoče prilagodil njih navadam. Čebele dobro čutijo, ali so pri gospodarju, ki jim pri delu pomaga, ali če jih nevednež pri delu ovira.

Toda naše muhe so vseh muh polne. Zgodilo se je že premočokrat, da so tudi izkušnega čebelarja postavile pred novo uganko. Znak temu je, da te čudovite družine še vedno ne poznamo popolnoma in bo treba še mnogo razmišljanj in spisati še mnogo knjig, preden jo bomo do dobrega spoznali.

Ako pa se celo izkušen čebelar praska za ušesom, kako se mora šele praskati tisti, ki ne bere

nikakih čebelarskih knjig, niti našega čebelarskega lista. Kako more tak čebelar uspešno čebelariti? Lahko si mislimo, koliko trpe čebele pri takem gospodarju, koliko se izgubi neprecenljivega blaga. Zato moram kar najbolj priporočati vsem čebelarjem čitanje strokovnih knjig, posebno pa čitanje našega lista, ki prinaša razne članke domačega izvora, pa tudi odmeve iz tujih listov in nas uvaja v ono umno čebelarstvo, ki ga je naša priznana čebela tudi vredna. Brez čtiva je uspešno čebelarjenje nemogoče. Čebelar, ki zbije 6 desk v panj in vsadi vanj čebele, pa misli, da bodo vse drugo naredile čebele same, je v veliki zmoti. Taki čebelarji kvarijo napredno čebelarstvo. Kako pa delajo taki čebelarji z veskom in medom, pa niti ne govorim. Lepo je priznanje nekega prekmurskega čebelarja, ki mi je pisal, da čebelarji že 24 let, a bil je 15 let tolovaj in ne čebelar. Ko pa je dobil v roke naš list, je šele izpregledal. Danes ima lepo število urejenih A. Ž. panjev.

Vsak čebelar bi moral biti naročen na naš list. Kajti čebelariti brez strokovnega znanja je nemogoče. Agitirajte zato, dragi čebelarji, da pridobimo vse neorganizirane čebelarje pod naš skupni krov!

Ker sem že pri listu, podam takoj še poročilo o upravi lista.

List se je oddal v tisk Jugoslovanski tiskarni kot najugodnejši ponudnici. Prva številka je bila tiskana v 2.500 izvodih, druge pa v 2.000. List se je razpošiljal 1.832 naročnikom.

List se je razpošiljal v letu 1929 na 322 pošt. V inozemstvo se je odpošiljal, in sicer na Koroško 8 izvodov, na Češkoslovaško 10 izvodov, na Poljsko 5 izvodov, v Ameriko 2 izvoda, v Nemčijo, Rusijo,

Bolgarijo in Avstrijo po 1 izvod, v Italijo 32 izvodov, skupaj 61 izvodov.

Število članov je leta 1929 naraslo za 119.

Uprava ima v zalogi še mnogo starih kompletnih letnikov in posameznih številok. Priobčene so v četrti številki našega lista.

List je v letu 1929 urejeval in ga še danes urejuje g. oblastni tajnik v p. Avgust Bukovec.

Preidem k drugemu delu poročila.

II.

Na lanskem rednem občnem zboru našega društva, ki se je vršil dne 25. marca 1929 v Ljubljani, sem bil izvoljen v odbor namesto g. Ivo Verbiča. Ker je takrat odložil tedanji tajnik g. Okorn tajniške posle, je odbor poveril te posle meni. Prevzel sem jih s prav mešanimi občutki. Kajti tajnikovo delo je postalo tako obsežno, da mora že prav krepko poprijeti, če ga hoče v redu izvrševati.

G. Okorn je tajnikoval pri društvu polnih 10 let in zasejal marsikatero zrno. Spominjati se ga moramo kot tajnika v dobi razvoja in kot upravnika in sodelavca našega lista. To je bilo združeno z mnogimi žrtvami in z velikim trudom. Naj mi bo dovoljeno, da se svojemu predniku za 10-letno vodstvo tajniških poslov kar najsrečneje zahvaljujem.

V odboru so sodelovali gg.: prelat in prošt Kalan Andrej kot predsednik, ravnatelj Arko Adolf kot podpredsednik, ravnatelj Mesar Ivan kot blagajnik in vodja blag. odd., strok. učitelj Dermelj Mirko kot tajnik in upravnik lista, oblastni tajnik v p. Bukovec Avgust kot urednik lista, Arrigler Anton, šol. ski upravitelj v Trzinu, Babnik Janko, uradnik tob. tovarne v Ljubljani, Černej Ljudevit, šol. nadzornik v Makolah, Jurančič Ivan, čebelar, učitelj v Andrencih, Močnik Peter, šol. nadzornik v Guštanju, Peternel Henrik, župnik v pok. v Bukovem žlaku, Strgar Janko, čebelar, trgovec v Bitnjah, Šmajdek Ivan, šol. upravitelj v Št. Vidu nad Ljubljano, Verbič Josip, prof. v p. v Ljubljani, Okorn Jože, kmet, strokovnjak v Ljubljani, Peterlin Alojzij, šol. nadzornik v Kočevju, pa kot odborniki. Za namestnika odbornika sta bila gg. Hronek Ivan, bančni uradnik in Elzner Ivan, ravnatelj; za pregledovalca računov pa gg. Flere Emil, uradnik v Ljubljani in Lunder Franc, davčni nadupravitelj v pok.

Vsi navedeni gospodje razen namestnikov in pregledovalcev računov so bili člani širšega odbora, gg. iz Ljubljane po številu 8, pa ožjega odbora.

Poleg tega odbora je deloval še poseben odsek za proučevanje raznih naredb in načrtov. V tem odseku so delovali gg.: Arko Adolf, Kirar Franc, dr. Modic Ivan, Okorn Josip, Peternel Henrik, Polič Anton, Strgar Ivan, Šumenjak Franc in Žigon Alojzij.

V Celju je delovala »Zveza čebelarških podružnic za Mariborsko okrožje«, ki je bila ustanovljena leta 1926.

Odbor je imel v preteklem letu skupno 7 sej, in sicer 3 seje širšega odbora in 4 seje ožjega odbora, odsek za proučevanje načrtov pa 2 seji.

Odborovi sklepi so bili objavljeni v listu. Tu navajam le nekaj najvažnejših.

Predvsem moram omeniti, da je g. podpredsednik Arko s pismenim naznanilom z dne 17. januarja t. l. podal ostavko na svoje podpredsedniško mesto. Odbor je z obžalovanjem sprejel to vest, ker je bil g. Arko priljubljen in spoštovan naš tovariš. G. Arku je poslal tajnik v imenu društva za njegovo sodelovanje toplo zahvalo.

Mnogo dela je posvetil odbor tudi naredbi za pospeševanje čebelarstva. Poseben predlog o tej

naredbi bom stavil in pojasnil občnemu zboru pri slučajnostih.

Dalje poročam, da je praznoval dne 12. januarja t. l. naš častni član g. višji sadjarski nadzornik v p. Martin Humek svojo 60-letnico. Odbor mu je za obletnico čestital in izročil ob tej priliki častno diplomu. Prav žal nam je, da društvo ni moglo doseči polovične železniške voznine za udeležence letošnjega občnega zbora. Kljub temu, da smo vložili dve prošnji, prosili pomoči g. ministra Korošca ter brzojavno tudi kabinetno pisarno v Beogradu, sta bili obe prošnji odbiti in to zaradi novega pravilnika, ki je v veljavi od 1. marca t. l. dalje in s katerim so ukinjene vse polovične voznine vsem družtvom.

Lanska letina medu je bila na Štajerskem prav dobra, na Kranjskem pa srednje dobra. Čebelarji imajo v zalogi še mnogo medu, ki ga žal ne morejo vnovčiti. Zato se je zopet porodila misel, da bi ustanovili čebelarstvo zadrugo. Odbor je s posebno pažnjo razmišljal o tem in premočeval vse ugodne in neugodne strani zadruge. Da bo pa možno to vprašanje temeljito obravnavati, se je odločil, da skliče posebno zborovanje, in sicer za občni zbor dopoldne, da rešimo običajne društvene zadeve, za zadrugo pa popoldne, kjer bomo imeli dovolj časa za to važno zadevo.

Kakor vsako leto je bil organiziran tudi lansko leto čebelarški vlak za gorenjske čebelarje. Vožnja na pašo se je izvršila še precej točno in v redu. Na vožnji s paše pa so čebele precej trpele in to zaradi napačnega manipuliranja z vagoni. Zadušilo se je 10 panjev. Za letošnji čebelarški vlak bom v tem zmislu vložil primerno vlogo do direkcije drž. železnic.

Preteklo leto je društvo pod vodstvom našega neutrudljivega g. Jos. Verbiča, prof. v p. v Ljubljani, priredilo lepo razstavo medu na jesenskem velesejmu. Razstavilo je 41 čebelarjev prav lep med, najlepšega pa g. Mercina, šol. uprav. v Grahovem pri Cerknici. Žal, da letos take razstave na velesejmu ne bo.

Odbor je uvedel akcijo za enotno posodo za med, ki bi bila pripravna za domačo, zlasti pa za inozemsko trgovino. Posoda še nima končne oblike, imela pa bo najbrž štirioglo, ker je taka najpripravnejša za spravilo. Tudi etikete so že v delu. Ako se ustanovi zadruga, bodo nova posoda in etikete mnogo pripomogle k lažjemu razpečavanju medu.

Novo reklamno sredstvo, to je naš »Radio«, se je rabil tudi v čebelarске namene. Gg. prof. Verbič in Okorn sta imela v radiu že več predavanj. To je gotovo vse hvale vredno. Želeti bi bilo in delali bomo na to, da se bodo ta predavanja nadaljevala.

Meseca avgusta se je vršil v Poznanju na Poljskem vseslovanski čebelarški kongres. Udeležila sta se ga g. Bukovec in g. Okorn. Ob tej priliki omenjam, da se bo vršil letošnji jugoslovanski čebelarški kongres v zvezi z mednim sejmom v Osijeku. Vseslovanski kongres pa leta 1931 v Beogradu. Za oba kongresa, posebno pa za vseslovanskega se bo treba temeljito pripraviti in s tem pokazati zunanjemu svetu, kaj zmoremo.

Letos meseca avgusta misli Savez prirediti medni teden po vsej državi. Dan še ni določen. Ta teden je namenjen za propagando medu. Kako se bo zadeva izvedla, bom poročal kasneje.

Finančno ministrstvo nas je pozvalo, naj stavimo predloge glede novih carinskih tarif. Odbor je se-

stavil svoje predloge, ki so bili v »Sl. Č.« objavljeni in jih poslal v Beograd. V koliko so se naši predlogi vpoštevali, mi do danes še ni znano.

Končno ne smem pozabiti naših dobrotnikov, bivših oblastnih odborov v Ljubljani in Mariboru ter sedanje banske uprave, ki so nam mnogokrat priskočili na pomoč. Upamo, da nam banska uprava ohrani naklonjenost še nadalje. Vsem izražamo iskreno zahvalo.

Poročilo o blagovnem oddelku in delavnici za satnice bo podal vodja tega oddelka g. ravnatelj Mesar.

Novi odbor čaka v prihodnjem letu mnogo važnega dela. Pred vsem se bo moral potruditi, da uredi prodajo medu, poskrbi za uspešno reklamo, dvigne število članstva in delovanje podružnic. Treba bo tudi izvesti zavarovanje čebel za primer požara, nezgode in bolezni, uvesti etikete za medeno posodo in kontrolo medu, preskrbeti novo posodo za med, po deželi prirejati še več tečajev. Glavno in največjo skrb pa bo moral posvetiti novi odbor propagandi za čebelarški dom. To bo naš najlepši A. Ž. panj, iz katerega naj bi se liki roj, vsipalo blagostanje na organizirane člane. Z njim bo rešena marsikatera zadeva, ki sedaj teži društvu in zadržuje razvoj čebelarstva.

III.

Društvo je štelu v letu 1929 skupno 89 podružnic. Podružnici v Makolah in Šmartnem ob Paki sta bili na novo ustanovljeni. Vse podružnice so štele skupno 1432 članov in 1 častnega člana. Delovale so sledeče podružnice z navedenim številom članov:

Beltinci 10, Bled 13, Boh. Bistrica 18, Boh. Bela 6, Breznica 16, Borovnica 16, Braslovče 32, Celje 22, Cerklje pri Kranju 5, Cerknica 11 Črna 16, Črnomelj 13, Dobrava-Vintgar 10, Domžale 11, Dovje-Mojstrana 15, Dolsko 10, Dobropolje 8, Guštanj 14, Gorje-Bled 20, Horjul 144, Hrušica 12, Hoče 25, Jarenina 10, Jesenice 19, Jezersko 8, Krka 9, Kamnik 20, Krtina 19, Kočevje 10, Konjice 31, Kranj 15, Kapela-Radenci 12, Kozje 13, Ljutomer 29, Laško 17, Ljubljana 58, Laze-Planina 11, Leskovec 16, Makole 12, Mežica 22, Marenberg 4, Metlika 9, Murska Sobota 24, Medvode 10, Novo mesto 49, Ormož 21, Poljane 28, Prevalje 11, Podpeca 19, Pobrežje-Maribor 32, Ptuj 20, Rob 11, Radovljica 29, Rogatec 20, Račna 8, Ruše-Selnica 8, Rogaska Slatina 10, Sv. Marjeta 12, Središče 14, Sv. Peter 3, Sv. Trojica 7, Sv. Jurij ob Ščavnici 14, Slovenj gradec 21, Sv. Andraž 8, Sv. Urben 5, Sv. Lovrenc 11, Sv. Benedikt 11, Sv. Ilj 16, Slov. Bistrica 7, Sv. Pavel pri Preboldu 22, Št. Rupert 21, Šmarje-Jelše 6, Št. Vid 9, Šmartno-Litija 15, Št. Janž na Dravskem polju, Št. Jurij ob juž. žel. 15, Škofja Loka 21, Šoštanj 15, Tacen 12, Trbovlje 27, Vič 30, Vojnik 14, Vodice 18, Velenje 19, Vel. Lašče 17, Vrhnika 11, Zg. Dravsko polje 14, Zagorje 24, Železniki 26.

Od teh jih spada k osrednjemu društvu 46, k zvezi v Celju 40 in k zvezi v Guštanju pa 3 podružnice.

Društvo je pospeševalo delovanje med podružnicami, kolikor so to dovoljevala razpoložljiva denarna sredstva. Skupno je bilo naznanjenih 32 predavanj in tečajev. Bilo pa je še več predavanj, ki se pa društvu niso naznanila. Da pa se bodo v prihodnjem vsa predavanja v redu naznanjevala, je društvo vpeljalo posebne dopisnice, s katerimi

naj gg. tajniki podružnic prijavijo vsako predavanje glavnemu odboru, ker moramo prijaviti vsako leto vsa predavanja Zvezi v Beograd. Poleg predavanj je priredil odbor tudi dvodnevni tečaj za spoznavanje in zatiranje kužnih bolezni. Predavanja so se vršila deloma v Marijanišču, deloma na drž. bakterijološkem zavodu, kjer nam sta ljubezno pomagala šef tega oddelka g. dr. Kern in asistent g. Kocjan.

Omeniti moram, da so podružnice točno in v redu pošiljale članarino, tako da je do danes od podružnic poravnana vsa članarina razen dveh. Organizacijsko delo podružnic pa je bilo pri nekaterih zelo intenzivno, pri nekaterih pa manj zadovoljivo.

Društvo ima svojo knjižnico, ki šteje 482 knjig. Knjižnica obsega razne strokovne liste — slovenske, hrvatske, srbske, nemške, češke, poljske in italijanske vsebine ter več strokovnih knjig. V zalogi imamo 276 klišejev.

Končno še omenjam, da so se začeli ustanavljati v posameznih okrajih tako zvani Kmetijski odbori. V okrajih, kjer je 5 čebelarških podružnic, imamo pravico, da delegiramo svojega zastopnika v Kmetijski odbor. Ti Kmetijski odbori bodo važni tudi za čebelarstvo, zato opozarjam na nje vse čebelarje. Do sedaj imamo svoje zastopnike v Kmetijskih odborih v kranjskem in radovoljskem okraju.

Opazovalne postaje so bile tudi lansko leto pod vodstvom g. prof. Josipa Verbiča. Če bo potrebno, bo podal g. profesor poročilo o njih.

Ob sklepu želim, da bi današnje zborovanje bilo kar najuspešnejše, polno stvarnih predlogov in srečnih sklepov, da bi se naše društvo dvignilo še više v korist našega čebelarstva in organiziranih čebelarjev.

Delegat g. Ivo Verbič je prosil pojasnila, zakaj je odstopil g. podpredsednik Arko. Predsedstvo je izjavilo, da g. Arko v odstopnem pismu ni navedel vzroka za odstop. Delegat g. Bitenc (Leskovec-Krško) je vprašal, zakaj ni društvo delalo več reklame za prodajo medu. V bodoče naj tajnik skrbi za članke o koristi medu in jih priobčuje v listih. Predlagal je: »Odbor naj skrbi za to, da uvede smotreno propagando v dnevnem časopisu, da se poveča konsum medu doma in goji interese za skupnost. Odborova dolžnost naj bo, da poskrbi za primerne članke od strokovnjakov.« Delegati gg. Černež, Okorn in Puš so bili mnenja, da tajnik ne zmore vsega tega dela in da je treba smotrene organizacije in posebnega človeka, ki bi prevzel reklamo. O predlogu g. Bitenca se ni glasovalo. Tajnikovo poročilo je bilo odobreno in sprejeto.

Nato je podal blagajnik g. ravnatelj Mesar blagajniško poročilo.

(Računi in bilanca so bili objavljeni že v št. 3 našega lista.)

Po poročilu g. blagajnika se je prvi oglašil k debati delegat g. Ivo Verbič, ki je v daljšem govoru primerjal računsko zaključke za leto 1928. in 1929., kritikoval delovanje blagovnega oddelka, posebno njegovo knjigovodstvo ter izjavil, da se po njegovem mnenju bilanca blagovnega oddelka ne ujema z dejanskim premoženjskim stanjem. Nadaljnje debate so se udeležili gg. Petrič, Raič, Gallob, Mesar, Šmajdek, Bitenc, Černež, Luknar in Močnik. Gosp. Verbič je izjavil, da s svojim govorom ni nameraval vzbujati kakega suma. Ugotovil je, da oseba g. blagajnika s tem ni prizadeta, le bilanca ni v redu. Med debato je tajnik prebral tudi poročilo pregle-

dovalcev računov, ki sta svojo odsotnost opravičila ter pismeno predlagala, naj se da odboru absolutorij. Temu pa je ugovarjal delegat g. Ivo Verbič.

Končno so bili stavljeni trije predlogi. Prvi predlog (g. Ivo Verbič): »Predlagam, da zbor odboru Čebelarstva društva ne da razrešnice. Za ugotovitev točnega premoženjskega stanja upravnega in blagovnega oddelka ter zaklada za čebelarški dom naj se določijo trije člani, katerim naj se dodeli za sestavo bilance ter računov izgube in dobička za zadnja 3 leta honoriran strokovnjak bilancist. Naloga teh bodi, da v roku 2 mesecev ugotove dejansko premoženjsko stanje in nedostatke ter o uspehu sporočajo na posebnem, v to svrhu sklicanem izrednem občnem zboru, katerega dan naj določi današnji občni zbor.«

Drugi predlog (g. Luknarja): »Ker so kritike o društveni bilanci za leto 1929 take, da je ni mogoče odobriti, predlagam, naj občni zbor izvoli iz strokovno kvalificiranih podružničnih delegatov 4-članski odbor, da zadevo preišče, uredi in uspeh preiskave sporoči po okrožnici podružnicam do konca meseca maja.«

Tretji predlog (g. Petriča): »Predlagam, naj se bilanca po trgovskih strokovnjakih pregleda, potem se bo zadeva popolnoma razčistila.«

Zaradi teh predlogov je nastalo vprašanje, ali naj dobi odbor absolutorij, ali pa se sprejme en predlog in izvrši revizija. Zato je bilo potrebno izvesti glasovanje, ki ga je g. predsednik odredil. Za skrutinatorja sta bila določena gg. Ivan Šega in Pero Jankovič. Glasovalo se je po listkih.

Izid glasovanja je bil naslednji. Glasovalo je 85 delegatov. Oddanih je bilo 85 glasov, in sicer 10 glasov za podelitev absolutorija, 75 pa proti njej. Na podlagi tega glasovanja so gg. delegati sprejeli predlog g. Luknarja. Predlog je bil še izpopolnjen s pristavkom, da se mora novi občni zbor sklicati v prvi polovici meseca junija.

V revizijsko komisijo so bili določeni gg.: Ivo Verbič, blagajnik Higijenskega zavoda v Ljubljani, Anton Sluga, uradnik želez. direkcije v Ljubljani, Slavko Raič, profesor v Ljubljani in Franc Gorkič, bankski uradnik v Ljubljani.

Zaradi nastale situacije je g. predsednik zaključil prvi del občnega zbora.

Društvene vesti.

Predavanja v juliju.

Dne 6. julija v Črnomlju, dne 13. julija na Krki pri Stični. V obeh krajih bo predaval g. profesor Verbič.

Konjiška podružnica priredi sledeča predavanja: 6. julija po rani sv. maši v Zrečah pri čebelnjaku šolskega upravitelja g. Mravljaka; 27. julija po rani sv. maši v Oplotnici pri čebelnjaku g. organista Srebreta, ali v Čadramu pri čebelnjaku šolskega upravitelja g. Brgleza.

Izvršena predavanja.

Dne 4. maja se je vršilo čebelarstvo predavanje v Mestinjah. Predaval je g. Kosi o prestavljanju, o kužnih boleznih, o ogrebanju itd. Predavanja se je udeležilo 30 čebelarjev. Dne 18. maja pa je predaval v Kapeli o splošnem čebelarstvu. Udeležencev je bilo lepo število 43. — G. prof. Verbič je predaval dne 18. maja v Šmartnem pri Litiji o oskrbovanju rojev in o trgovini s čebelami. Predavanje je z zanimanjem poslušalo 21 čebelarjev. Dne 25. maja je pa predaval 26 čebelarjem v BERICEVEM in PODGORI, in sicer dopoldne za začetnike, popoldne pa za druge čebelarje. — Istega dne je imel poldnevni tečaj g. Peternel pri Vel. Nedelji, ki se ga je udeležilo 25 čebelarjev. Predaval je o delu v panjih, o vzreji matic itd. — G. Močnik je predaval v Slovenjgradcu o pomladnem delu pri čebelah. Predavanja se je udeležilo 23 čebelarjev. — V Poljanah nad Škofjo Loko je predaval dne 25. maja g. Okorn o opravljanju in prestavljanju v A.-Z. panjih in o kupčiji s čebelami. Udele-

žencev je bilo 36. — Dne 29. maja je predaval g. Jurančič pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah o rojenju, o ropanju in o pobiranju medu. Udeležba 25 čebelarjev. — Dne 29. maja se je vršil v Št. Florjanu enodneven tečaj, ki ga je opravil g. Kosi. Udeležilo se ga je 25 čebelarjev. Snov: čebelne bolezni, delo v panju, vzreja matic, rojenje in prestavljanje. — V Ostronem je predaval za celjsko podružnico in okolico g. Petnel o občeivanju s čebelami, o vzreji matic, o prestavljanju itd. Predavanja, ki se je vršilo dne 9. junija, se je udeležilo 35 čebelarjev.

Čebelarški vlak. Kakor vsako leto bo tajništvo prosilo tudi letos ravnateljstvo državnih železnic za sestavo čebelarstva vlaka iz Boh. Bistrice, oziroma Kranjske gore do Trebnjega za prevoz čebel na ajdovo pašo. Tajnik bo pravočasno obvestil vse prizadete gorenjske podružnice, da mu bodo sporočile potrebne podatke. Toliko v pojasnilo.

Članarina. Nekateri čebelarji še niso poslali članarine za letošnje leto. Prosimo vse zamudnike, naj jo pošljejo takoj, da more društvo izpolniti svoje obveznosti. Vpoštevajte to in nakažite članarino takoj!

Stari letniki. Uprava čebelarstva lista ima še mnogo starih letnikov v zalogi po 20 Din. Priporočamo jih tudi knjižnicam in šolskim vodstvom. Seznam teh letnikov je bil priobčen v prejšnjih številkah letošnjega čebelarstva lista. To je sedaj najlepša in najcenejša prilika, da si preskrbimo važno čtivo za izobrazbo v čebelarstvu.

Blagovni oddelek. Blagovni oddelek Čebelarstva društva se je preselil iz Jugoslovanske knjižarne v nove prostore v Vošnjakovu ulici št. 4, to je ulica, ki vodi od gostilne pri Novem svetu proti kolodvoru v Siški. Oglejte si risbo v 6. številki letošnjega »Slov. Ceb.«.

Blagovni oddelek je sedaj odprt vsak dan dopoldne in popoldne. V zalogi ima razne čebelarske potrebščine in satnice. Potruditi se hočemo, da bomo članom kar najboljše postregli. Kake pritožbe in nasvete, ki jih bomo vedno uvaževali, pošljite na naslov društva. Priporočamo se za obila naročila.

Časopisna reklama. Da spoznajo konsumenti vrednost medu, bo odbor našega društva začel s sistematično reklamo po časopisih. Zato pa mora imeti različne spise. Ker je izklju-

čeno, da bi mogel en sam čebelar spisati vse potrebno, prosimo čebelarje, naj pišejo različne sestavke in poročila v vseh mogočih smereh in zadevah, ki se tičejo medu, njegove porabe za zdravilo in živilo. Čebelarji, pomagajmo sami sebi! Zlasti dobrodošli nam bodo spisi, ki se opirajo na lastne izkušnje, oziroma izkušnje znancev. Pošiljajte dobre članke, spisane v reklamnem zmislu, tajništvu, ki jih bo polagoma priobčevalo v dnevnikih. Odklanjamo vse dolge članke, sprejemali pa bomo le kratke, jedrnate dopise, ki jih bodo uredništva raje priobčevala. Čez nekaj mesecev bo tajništvo priobčilo imena dopisnikov, da bomo spoznali, koliko je zanimanja med čebelarji za to zadevo. Kdor ne zna pisati sestavkov, naj poda svoje ustno poročilo drugemu, ki bo stvar spravil na papir. Torej, čebelarji, krepko na delo!

Podružnične vesti.

25. redni občni zbor podružnice v Kamniku

se je vršil dne 19. januarja 1930 s sledečim dnevnim redom:

1. predsednikov pozdrav,
2. govor v proslavo jubileja 25 letnice podružnice,
3. tajnikovo in blagajnikovo poročilo,
4. volitev novega odbora,
5. Plaćevanje članarine in slučajnosti.

Gospod predsednik M. Žargi je otvoril zbor in pozdravil vse navzočne, posebno pa g. častnega predsednika društva in soustanovitelja g. Virjenta, g. šol. upravitelja Majerja, podpredsednika g. J. Koširja in zastopnika oblasti g. dr. Orožima. Po pozdravnem govoru je dal besedo častnemu predsedniku g. Virjentu, ki je po običajnem pozdravu pred občnim zborom oživil spomine na hude čase oranja ledine na čebelarskem polju v Kamniškem okraju. Spomnil se je tudi umrlih soustanoviteljev in zaslužnih čebelarjev. Dolga je doba četrt stoletja našega dela; sameval bi s še živčim sedanjim podpredsednikom g. Koširjem med Vami, da nas ne družijo ena idealna vez, ki jo čislamo in ne gujemo vsi enako. Ta pa redi našo slogo, ki nam je pripomogla do večjega napredka v spoznavanju dobrih strani naše čebele. Po govoru g. Virjenta je povzel besedo g. Mayer, ki je predvsem izrazil željo, da bi podružnica še nadalje uspevala tako plodovito kot v preteklih letih. S pozdravom krtinske podružnice je začel svoj slavnostni govor:

»Izredna čast me je doletela, da danes na tako važen dan izpregovorim med drugim tudi nekoliko besed iz zgodovine vaše podružnice. Ozrmo se na čas pred petdesetimi leti. Ali ni bilo žalostno in grenko gledati zapuščene ulnjake, ki so nam pričali, kdo je bil nekdanj v tej hišici doma. Vse mrtvo in zapuščeno! Čebelarilo se je tiste čase samo v kranjičih. Prišla pa je doba napredka v tujih deželah. Začeli so urejevati svoja čebelarstva. Tudi pri nas so čebelarji dvigali glave in pričelo

se je gibanje za napredek. V Kamniškem okraju so bili tisti čebelarji, ki so začeli s premičnim satjem. Med nami so še tisti možje, ki so prvi uvedli racionalnejši sistem. Virjent, sedanji častni predsednik društva, je začel probujati okolico. Njemu sta se pridružila še dva čebelarja Košir in Ručigaj. Gledali so, proučevali in napredovali. Ustanovilo se je osrednje čebelarsko društvo, prirejala se poučna predavanja in shodi. Iz vsega tega so dobili čebelarji nove moči za uspešno delo. Tudi pri nas so čutili potrebo za skupno organizacijo, da bi z raznimi poučnimi sredstvi, nasveti v praksi bolje izrabili svoje skušnje. In res, prišel je 20. januar pred 25 leti. Ustanovila se je podružnica čebelarskega društva v Kamniku, prva na Slovenskem. Pod predsedstvom Koširja so se prirejela predavanja in nedeljski sestanki čebelarjev, na katerih so se posvetovali o raznih strokovnih problemih in novih čebelarskih idejah. Može iz tega časa so bili prvi učitelji čebelarstva na deželi. Že prvo leto je štela podružnica 21 članov. Leto za letom so se vršili sestanki, predavanja in čebelarski shodi. Kaj vemo, koliko so se morali truditi in boriti, da so zanesli nove ideje o čebelarstvu med kmete. Podružnica je uspevala leto za letom in pred vojno dosegla število članov 60. Žal, da je lepo delo razbila svetovna vojna. Čebelarji so po večini odšli na boj. Nekateri so se vrnili ali žal ne vsi. Ostali so se s podvojenimi močmi lotili dela v prosep čebelarstva. Počasi je napredovalo, tako, da je leta 1921. podružnica štela zopet 21 članov. Ravno v tem času so se pa osnovala že nove podružnice v Kamniškem okraju, kakor domažlaska, krtinska in vodiška. Vse te podružnice so pritegnile iz kamniške podružnice vse one člane, ki so bili bliže ene ali druge novoosnovanih podružnic, tako da obsega danes kamniška podružnica le okolico Kamnika in mesto samo. Toda podružnica je vztrajala in ima danes pokazati lepe uspehe.

Prvi predsednik njen je bil, kakor že omenjeno, pokojni Košir, nato pokojni Salat, nato je prevzel vse breme nase neumorni Virjent. Za njegovo požrtvovalno delo ga je podružnica tudi izbrala za častnega predsednika. S svojih ramen je oddal predsedstvo dr. Gracijanu, po odhodu tega pa je delo prevzel sedanji predsednik M. Žargi. Da je podružnica bila res agilna, dokazuje tudi njeno imetje. Ima stiskalnico za vosek in vse zraven spadajoče priprave, stiskalnico za satje i. dr. Nadalje je imela podružnica 20 predavanj in 9 tečajev, 25 plodonosnih let nam vliva upanje tudi na bodočnost. Starejši naši učitelji so začrtano pot prehodili, ogladili, očistili trnja, da bomo lažje mi mlajši nadaljevali delo.

G. predsednik se je govorniku zahvalil za lepo besedo in prešel na točko: 3. tajnikovo in blagajnikovo poročilo.

Tajnik g. ing. Mlakar je poročal: V letu 1929. je podružnica imela tri odborove seje, tri sestanke. Vložni zapisnik izkazuje 61 števil, 16 prejetih in 45 odposlanih dopisov. Članov je bilo 20. Vršil se je enodneven tečaj na Rovih, na katerem je predaval g. Okorn, drugi tečaj jeseni se radi raznih zaprek ni mogel vršiti.

Poročilo blagajnika: Dohodki v l. 1929. 120 Din. Članarina 100 Din. Darilo o. Bernarda 20 Din. Izdatki: ostanek dolga iz leta 1928. 181.75 Din, dve polovični karti delegatov na občni zbor osrednjega društva 18 Din, pavšal za tajnikove pisarniške potrebščine 20 Din. Skupaj 219.75 Din. To izkazuje primanjkljaj 99.75 Din. Vsled pasivnega

stanja pa blagajnik ni računal nobenih stroškov za kurjavo, razsvetljavo ter vreče pri kuhanju voska. Zato mu izreče občni zbor zahvalo. Primanjkljaj v blagajni je nastal radi nabave stiskalnice za vosek.

4. Volitev novega odbora. Podbrežnik predlaga po danem absolutoriju zopet stari odbor: predsednik M. Žargi, trgovec v Kamniku, podpredsednik Janko Košir, posestnik Podjelšo, tajnik c. ing. Miran Mlakar, davčni uradnik v Kamniku, blagajnik M. Žargi, odborniki pa: Jakob Razboršek, župnik v Tunjicah, Franc Podbrežnik v Olševku, Al. Ručigaj v Jaršah in Jakob Ulčar na Hudem. Izvolitev odbora je согласно sprejelo navzočih 17 članov.

5. Slučajnosti. Tajnik prečita nekaj važnejših dopisov. Predsednik je vprašal člane, ali se naj letos kuha vosek in koliko ima kdo luščin. Sklenjeno je, da se bo kuhal, ako se bo od članov nabrala dovoljna količina za kuhanje. Nadalje je sklenjeno, da bo dne 4. maja 1930 enodneven čebelarški tečaj pri g. Ručigaju na Dobnem, kamor naj bi bili povabljeni tudi čebelarji iz drugih bližnjih podružnic, kakor iz Domžal, Vodice i. dr. Proslava jubileja 25 letnice podružnice pa bo dne 27. julija 1930 pri g. častnem predsedniku Virjentu. Določila sta se delegata za občni zbor, ki se bo vršil v Celju, in sicer sta bila izvoljena gg. M. Žargi in c. ing. Mlakar.

Predsednik je s pozdravom in z zahvalo za častno udeležbo zaključil jubilejni občni zbor.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v sredo, dne 9. julija t. l. ob 8 zvečer v običajnem lokalu.

Izpis iz zapisnika o rednem občnem zboru čebelarške podružnice za Ljubljano in okolico, dne 22. t. m. na moškem učiteljskem v Ljubljani.

I. Predsednik g. prof. Verbič je po pozdravu obžaloval malo udeležbo in ugotovil, da prednjači podružnica še vedno glede delovanja, množine orodja, vozil, preskrbe pasišč itd.

II. Tajnikovo poročilo. V letu 1929 je imela podružnica 58 članov. Zastopal jo je 11 članski odbor, ki je imel 12 sej. Posebno pažnjo je posvečal nabavi orodja, vozil ter preskrbi zunanjih pasišč. Oblastni odbor nam je naklonil podporo 1000 Din. — Ponovno se mu je izrekla zanjo iskrena zahvala. Iz Švice je nabavila podružnica čistilnik za med, ki izborno deluje. Nabavila je tudi novo, močno diru za prevoz 40 do 48 A. Ž. panjev, ki je izvrstno porabna. K njej je oskrbela novo nosilnico za panje in 8 vložnih palic za med panje pri prevozu. Kuhanje in stiskanje voščin je uredilo z osrednjim društvom tako, da vrše naši člani to delo lahko v voščarni osrednjega društva. Konec leta jih bo obvestilo, kedaj lahko opravljajo to delo. Preskrbe, ozir. plačajo le kurivo in 2 Din odškodnine od pridelanega kilograma voska. Glavno skrb pa je posvečal odbor prilikam v pasišču pod Krimom.

III. Blagajnikovo poročilo. Dohodkov je bilo 14.641 Din 83 par, stroškov 13.414 Din 80 par. Preostanek iz leta 1929 znaša 1.227 Din in 3 pare. Podrobno poročilo je zbor odobril, blagajniku pa izrekel zahvalo za varčnost in skrbno vodstvo računov.

IV. Poročilo o podruž. čebelnjaku in o orodju. G. predsednik je poročal kot oskrbnik čebelnjaka in orodja o letošnji porabi in stanju obeh. Oboje je dobro ohranjeno in se pridno porablja. Zbor je odobril odborov sklep, da se za boljšo porabo jelkove paše pod Krimom postavi še en čebelnjak, ozir. poveča in eventualno prenese dosedanji bolj v ravnino in središče pasišča. Nakup primerne parcele se že vrši.

Zbor je sklenil, da ostane prijavnina za postavitev v društveni čebelnjak 1 Din od panja, poraba — stojnina — pa 3 Din od panja. Prijavnina se šteje stojnini v dobro. Pristojbina za porabo točila in vsega drugega orodja ostane 1 Din od iztočenega panja. Najmanjša pristojbina znaša 10 Din. Odbor upa, da bo vsakdo pravilno prijavil in plačal to pristojbino. Ob glavni jelkovi paši je podružnično orodje v podružničnem čebelnjaku v Podkrajju, sicer pa članom na razpolago pri g. predsedniku. Oskrbnik čebelnjaka in orodja ostane še nadalje predsednik g. prof. Verbič.

V. Poročilo o podružnični knjižnici in o vozovih. G. Arko je poročal kot oskrbnik vozil in knjižničar o nabavi in stroju nove dire ter letošnji porabi obeh vozil. Zbor je sklenil, da ostane prispevek za 24-urno porabo nove dire 20 Din, stare pa 10 Din. — Knjižnica ima sedaj 24 čebelarških knjig in časopisov. Zbor je pooblastil, naj odbor po svoji previdnosti in denarni možnosti nabavi vsako leto poleg dosedanjih časopisov še po 1 do 2 strokovni knjigi. Oskrbnik vozil in knjižničar ostane še dalje g. Arko, ravnatelj ljublj. jetnišnice.

VI. Volitev podružničnega odbora. Zbor je согласно izvolil stari odbor. V odboru so: predsednik: prof. Josip Verbič, Ljubljana, Streliška

ul. 32; podpredsednik: prof. Slavko Raič, Ljubljana, za artilerijsko vojašnico, vila 4; odborniki: Elsner Ivan, ravnatelj v p., Moste-Vodmat; Arko Adolf, ravnatelj ljublj. jetnišnice; Lunder Fran, davčni nadupravitelj v p., Strma pot 4; Verbič Ivo, agrarni ref., D. M. v Polju, 61; Trink Alojzij, posestnik in poštni poduradnik, Zg. Šiška 110; Stojkovič Josip, učitelj v Mostah pri Ljubljani; Sluga Anton, uradnik pri dir. drž. žel. v Ljubljani; Šupančič Drago, strok. učitelj na ljublj. gluhošolnici.

VII. Volitev delegatov za občni zbor osrednjega društva. Izvoljeni so bili odborniki gg.: prof. Raič, Elsner, Ivo Verbič in Trink.

VIII. Slučajnosti. Na osnovi razlogov g. Božiča je zbor soglasno sklenil: 1. da nabavi podruž-

nica še eno nosilnico za panje, ki bi bila stalno nameščena v podružničnem čebelnjaku in 2. da ponovno apelira na osrednje društvo, naj izda in založi primerne in lične etikete za opremljanje kozarcev z medom. Take etikete čebelarji zelo pogrešajo.

Na predlog predsednika g. prof. Verbiča se je razvila daljša živahna debata o potrebi ustanovitve čebelarske zadruge. Govorniki so pojasnili stališče glavnega odbora, ki ga priobči tudi »Čebelar«. Izrazili so tehtna mnenja za ustanovitev in proti njej. G. predsednik je priporočal, naj člani argumente dobro premislijo in prijavijo na prihodnjem občnem zboru osrednjega društva v Celju, da se vsestransko razjasni pereča zadeva.

Dopisi.

Iz Lahovč. Huhu! Slaba nam prede! Dočim so se naše čebele aprila meseca še doka dobro razvijale, je bilo v majniku ravno nasprotno! Dasi je bilo cvetja v izobilju, ni medila nobena »roža«. Pa kako tudi? Pogosten dež, po gorah ven in ven sneg, ob lepem vremenu pa vedno menoma nasprotno prihajajoča vetrova: severovzhodnik in jugozahodnik, vse to je bilo za naše muhe skrajno neugodno. Imel sem že nekaj močnih prcvcev in drugi so bili že na tem, da izlete, pa zapihal je dne 18. maja strupeni severo-vzhodnik, in kakor bi odrezal, vse se je ustavilo! Čebele niso izletavale, in dasi je bila rdeča detelja v polnem cvetju, je ni »cuknila« nobena muha prav, kakor bi bilo začarano, še obnožine ni bilo skozi prašnico. Medišča so bila suha, pri močnih panjih s samo repo napolnjena (z obnožino z repe), katero so letos ljudje v ogromnih množinah sadili. Gorje čebelarju, ki ni zadnje dneve krmil! Pa tudi ni bilo upanja, da bi bilo pozneje kaj boljše! Diagnoza: Že tri prejšnja leta smo imeli zadovoljiv pridelek, letos je hroščevo leto, pretekla zima je bila proti pričakovanju zelo mila, malo padavine in skoraj brez mraza. Po taki zimi pride navadno deževno, mrzlo nerodovitno poletje, pogost dež in po gorah rad zapada nov sneg, po nižavah pihata severo-vzhod-

nik in južno-zapadnik, nerodovitna vetrova, ki prineseta kmetu malo zrnja, nam muharjem pa malo medu. Hej, treba bo letos pogostoma jemati pisiker v roke in mazati uljnjak! Oh, da bi nam sv. Ambrož izprosil rodovitnih vetrov in nam zapihal zopet vzhodnik ali jug in bi čebelice zopet veselo zabrenčale — pa bomo bržkone tega zamanj čakali.

Valentin Jakelj.

Pripomba uredništva. Dopis smo za prejšnjo številko prepoznali, pa ga vseeno sedaj objavljamo, ker je zanimiv.

Medija-Izlake. Z veseljem sporočam, da sem dobil 22. aprila 3,85 kg težak roj. To se mi ni zgodilo v teh petih letih, kar sem čebelar pod očetovim imenom.

Čebele so prav dobro prezimile in sem našel v panjih le tu pa tam kako mrtvico. Iz 9 A.-Z. panjev sem zaradi preobite zaloge vzela pred 10 dnevi 57 kg ajdovca. Ker so čebele zelo brale na resju, upam, da nisem napak storil. Ako pa nisem prav ravnal, prosim, opozorite me v »Čebelarju«.

Ferdo Werbole.

* Kako pa je bilo v maju? Op. ur.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol, 3 kosi, novo impregnirani	2	—
Kadilniki (boljši)	75	—
Čebelarska kapa s tkanino	40	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	30	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	40	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	60	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	16	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	18	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnim sitom, iz zelo močne pločevine	130	—
Gonilo najnovejšega sistema (s poprečnim železom Din 230—)	200	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	10	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	130	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1/2 kg	3	—
Isto à 1 kg	4	—
Isto à 2 kg	7	—
Isto à 5 kg	10	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odtočna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu (dvojno)	60	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
Pločevinasto točilo za 3 satnike	950	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	24	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrjevanje satnic	—	—
Garnitura za vdélavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	55	—
Satnice, 1 kg	65	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	42	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
Žica, navita na lesu	4	—
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	300	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1:50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1:50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —25	—	50
h) ¼ kg kvačic pocinkanih (1 kg Din 18.—)	5	—
i) kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	15	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	38	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojišča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, nemškega fabrikata, zelo močna, kvadratni meter	150	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, šibkejša, kvadratni meter	75	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 24×13 cm	10	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
c) kovinski dvostranski	2	—
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Klešče za A. Ž.-panje	28	—
Klešče za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	50	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.